

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

van 10 juli 2003

in zaak C-11/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Europese Investeringsbank ⁽¹⁾

(„Europese Centrale Bank (ECB) — Besluit 1999/726/EG betreffende preventie van fraude — Bescherming van financiële belangen van Gemeenschappen — Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) — Verordening (EG) nr. 1073/1999 — Toepasselijkheid op ECB — Excepties van onwettigheid — Ontvankelijkheid — Onafhankelijkheid van ECB — Artikel 108 EG — Rechtsgrondslag — Artikel 280 EG — Raadpleging van ECB — Artikel 105, lid 4, EG — Evenredigheid”)

(2003/C 213/01)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-11/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: aanvankelijk C. W. A. Timmermans, H. P. Hartvig en U. Wölker, vervolgens J.-L. Dewost, H. P. Hartvig en U. Wölker), ondersteund door Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigden: M. A. Fierstra, vervolgens J. van Bakel), door Europees Parlement (gemachtigden: J. Schoo en H. Duintjer Tebbens), en door Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Aussant, F. van Craeynest en F. Anton) tegen Europese Investeringsbank (gemachtigden: A. Sáinz de Vicuña en C. Zilioli, bijgestaan door A. Dashwood, barrister), betreffende nietigverklaring van besluit 1999/726/EG van de Europese Centrale Bank van 7 oktober 1999 betreffende de preventie van fraude (ECB/1999/5) (PB L 291, blz. 36), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puissochet, M. Wathelet en R. Schintgen, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola (rapporteur), P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr en A. Rosas, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 10 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart besluit 1999/726/EG van de Europese Centrale Bank van 7 oktober 1999 betreffende de preventie van fraude (ECB/1999/5) nietig.
- 2) Verwijst de Europese Centrale Bank in de kosten.
- 3) Verstaat dat het Koninkrijk der Nederlanden, het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie hun eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 122 van 29.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

van 10 juli 2003

in zaak C-15/00: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Europese Investeringsbank ⁽¹⁾

(„Investeringsbank (EIB) — Besluit van directie — Beroep tot nietigverklaring — Bevoegdheid van Hof — Artikel 237 EG — Bescherming van financiële belangen van Gemeenschappen — Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) — Verordeningen (EG) nr. 1073/1999 en (Euratom) nr. 1074/1999 — Toepasselijkheid op EIB — Excepties van onwettigheid — Onafhankelijkheid van EIB — Rechtsgrondslagen — Artikelen 280 EG en 203 EA — Evenredigheid — Motivering”)

(2003/C 213/02)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-15/00, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: aanvankelijk C. W. A. Timmermans, H. P. Hartvig en C. Gómez de la Cruz, vervolgens J.-L. Dewost, H. P. Hartvig en C. Gómez de la Cruz), ondersteund door

Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigden: M. A. Fierstra, vervolgens J. van Bakel), door Europees Parlement (gemachtigden: J. Schoo en H. Duintjer Tebbens) en door Raad van de Europese Unie (gemachtigden: J. Aussant, F. van Craeynest en F. Anton) tegen Europese Investeringsbank (gemachtigden: A. Morbilli, vervolgens E. Uhlmann, bijgestaan door A. Barav), betreffende nietigverklaring van het besluit van de directie van de Europese Investeringsbank van 10 november 1999 inzake de samenwerking met het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF), heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J.-P. Puissochet, M. Wathelet en R. Schintgen, kamerpresidenten, C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola (rapporteur), P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr en A. Rosas, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 10 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart het besluit van de directie van de Europese Investeringsbank van 10 november 1999 inzake de samenwerking met het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) nietig.
- 2) Verwijst de Europese Investeringsbank in de kosten.
- 3) Verstaat dat het Koninkrijk der Nederlanden, het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie hun eigen kosten zullen dragen.

(¹) PB C 122 van 29.4.2000.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 3 juli 2003

in zaak C-220/01: Verzoek van de High Court of Justice (England & Wales) Queen's Bench Division Commercial Court om een prejudiciële beslissing: Joseph Lennox tegen Industria Lavorazione Carni Ovine (¹)

(„Landbouw — Veterinairrechtelijke maatregelen — Invoer van schapen — Gezondheidscertificaat — Nationale conservatoire maatregelen tegen overdraagbare spongiforme encefalopathie”)

(2003/C 213/03)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-220/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de High Court of Justice (England

& Wales), Queen's Bench Division (Commercial Court) (Verenigd Koninkrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Joseph Lennox, optredend onder de handelsnaam „R. Lennox & Son”, en Industria Lavorazione Carni Ovine, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 9 van richtlijn 91/68/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in schapen en geiten (PB L 46, blz. 19), alsmede van verschillende andere bepalingen van gemeenschapsrecht, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, A. La Pergola, P. Jann, S. von Bahr en A. Rosas (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 3 juli 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Een lidstaat mag zich niet verzetten tegen de import van schapen die bestemd zijn om bij aankomst op zijn grondgebied te worden geslacht, enkel omdat zij niet vergezeld gaan van gezondheidscertificaat model II volgens bijlage E bij richtlijn 91/68/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in schapen en geiten, dat is voorzien voor het handelsverkeer tussen lidstaten in mestschapen en mestgeiten.

- 2) Ten tijde van de feiten van het hoofdgeding verzetten het gemeenschapsrecht en inzonderheid richtlijn 91/68 en artikel 10 van richtlijn 90/425 van de Raad van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en producten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt, zich er niet tegen dat een lidstaat bij een nationale regeling zoals de Italiaanse beschikking nr. 600.3/VET/340/2/8920 van 24 december 1996, gepreciseerd bij toelichting nr. 600.3/VET/340/2/73 van 3 januari 1997, voorschrijft dat bij de import van slacht-, fok- en mestrunderen en slacht-, fok- en mestschapen uit Frankrijk, Ierland, Portugal of het Verenigd Koninkrijk het gezondheidscertificaat waarvan deze dieren vergezeld gaan, de vermelding moet bevatten dat deze dieren zijn geboren en gefokt op een houderij waarin gedurende de afgelopen zes jaren geen gevallen van overdraagbare spongiforme encefalopathie zijn geconstateerd.

(¹) PB C 200 van 14.7.2001.